

De Tao van PEBCAK

(Problem Exists Between Chair And Keyboard)

In de oude wereld geloofden mensen
dat hun problemen meestal werden veroorzaakt
door apparaten.

Dus klaagden zij over:
de computer,
de software,
het netwerk,
de printer
en later ook over AI.

Wanneer iets niet werkte,
wezen zij onmiddellijk naar de machine.

Maar de meester glimlachte vaak
wanneer hij dat hoorde.

Toen vroeg een leerling:

"Wat betekent PEBCAK?"

De meester nam hem mee
naar een werkplaats.

Daar stond een man boos te worden op zijn computer.

"Dom apparaat!" riep hij.

"Alles gaat fout!"

De meester liep naar de machine.

Na enkele ogenblikken drukte hij op de aan-knop.

De computer startte direct op.

De leerling begon te lachen.

De meester glimlachte zacht.

"Zie je het probleem?"

De leerling knikte.

"Het probleem zat niet in de computer."

De meester werd stil.

Daarna liepen zij door een grote stad.

De leerling zag mensen:
hun gereedschap de schuld geven,
hun omstandigheden de schuld geven,
hun collega's de schuld geven,
hun overheid de schuld geven
en soms zelfs hun lot.

Iedereen zocht oorzaken buiten zichzelf.

Weinigen onderzochten hun eigen aandeel.

"Waarom doen mensen dat?" vroeg hij.

De meester keek naar een spiegel.

"Omdat verantwoordelijkheid zwaar voelt
voor het ego."

De wind streek zacht door de straat.

"Het ego zegt liever:
'Het ligt aan iets anders.'"

Hij keek rustig naar de leerling.

"Bewustzijn vraagt:
'Welke rol speel ik hierin?'"

De leerling dacht lang na.

"Maar meester... zijn systemen dan nooit de oorzaak?"

De meester schudde rustig zijn hoofd.

"Natuurlijk wel."

Hij wees naar een kapotte fiets.

"Niet alles is de verantwoordelijkheid van de gebruiker."

Daarna keek hij naar de spiegel.

"Maar veel problemen worden pas opgelost
wanneer een mens eerst naar zichzelf kijkt."

De leerling werd stil.

Ze kwamen bij een jonge programmeur
die urenlang worstelde met een fout.

Uiteindelijk ontdekte hij
dat één letter verkeerd was geschreven.

De programmeur begon te lachen.

"Wat is er zo grappig?" vroeg de leerling.

De meester glimlachte zacht.

"Omdat hij zojuist iets belangrijks geleerd heeft."

"Wat dan?"

"Dat de grootste fouten soms ontstaan
door de kleinste onoplettendheid."

De avond viel langzaam.

Toen sprak de meester:

"De onbewuste mens zoekt eerst een schuldige."

Hij keek naar de sterren boven hen.

"De bewuste mens onderzoekt eerst zichzelf."

De wind bewoog zacht door de nacht.

"Niet uit schuldgevoel..."

Hij keek rustig naar de leerling.

"...maar omdat daar de grootste mogelijkheid ligt
om iets te veranderen."

De leerling keek zwijgend naar de spiegel.

En voor het eerst begreep hij:

dat PEBCAK niet alleen gaat over computers...

maar over het leven zelf.

Wanneer iets misgaat,
vraagt het ego:

‘Wie kan ik de schuld geven?’

Maar bewustzijn vraagt:

‘Wat kan ik hiervan leren?’

Want tussen de stoel en het toetsenbord
bevindt zich soms niet alleen het probleem...

maar ook de oplossing. ❤️ ✨ 💡 🖥️